

РЕШЕНИЕ

№ 20447

гр. София, 18.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **5583** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ИП „Карол“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“, [улица], срещу решение № 1898 от 22.04.2024 г. по нахд № 12165/2023 г. на СРС, НО, 132-ри състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-158/11.08.2023г. на Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ „Надзор на инвестиционната дейност“ относно наложени на касатора на основание чл.290, ал.9, т.2, пр. второ от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ) две имуществени санкции, всяка в размер на 10 000 лв. за извършени две нарушения по чл.26, параграф 1, ал.1 във връзка с параграф 2, ал.1, б. „в“ от Регламент (ЕС) № 600/2014.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на въззивното решение. Сочи се, че административният орган не е изследвал състава на включените в индекса Euro Stoxx 50 компании, чиито инструменти се търгуват на място на търговия, към датите на твърдените нарушения, което би породило задължение за „Карол“ АД да докладва сделките, т.е., дали е извършено нарушение на конкретните дати. Изтъква, че актосъставителят не е изследвал кои длъжностни лица

са отговорни, съобразно разпределението на функции в инвестиционния посредник, за навременното и пълно докладване на сделките към КФН. Счита, че деянието, описано в акт за констатиране на административно нарушение № Р-06-78/23.03.2023 г., се явява маловажен случай, с оглед критериите, посочени в чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс. Поддържа се, че административнонаказващият орган погрешно е приложил закона, приемайки, че се касае за „повторно нарушение“, позовавайки се на влязло в сила наказателно постановление № Р-10-557/02.07.2021г., тъй като с обжалваното наказателно постановление е наложена санкция за нарушение на друга разпоредба на Регламента, а именно чл. 26, параграф 1, ал. 1, във връзка с параграф 2, ал. 1, буква „а“ от Регламент № 600/2014 г. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по касационната жалба - Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, редовно призован, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата по съображения, подробно изложени в писмена защита. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата и счита, че решението на СРС следва да бъде потвърдено като правилно.

Административен съд София - град, XXI-ви касационен състав, след като съобрази доводите и становищата на страните и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК и срещу подлежащ на оспорване съдебен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че със заповед № 3-333/25.11.2022 г. на Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционна дейност“, е разпоредена проверка на инвестиционен посредник „КАРОЛ“ АД за спазване на относимото към дейността на дружеството законодателство. След направена съпоставка между сделките, вписани в регистъра за сделки на дружеството и докладваните в електронната система, поддържана от КФН било установено, че сделките от 15.07.2022 г. и 27.10.2022 г. не били регистрирани в системата на КФН. Поради това, проверяващият екип приел, че дружеството не е изпълнило задължението си да докладва същите в срок най-късно до края на следващия работен ден – 18.07.2022 г. /понеделник/ за сделката от 15.07.2022 г. и 28.10.2022 г. за сделката от 27.10.2022 г. От гоирните установявания, проверяващите приели, че дружеството е извършило две нарушения на чл. 26, пар. 1, ал. 1 вр. пар. 2, ал. 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година и издали срещу него АУАН № Р-06-78/23.03.2023 г.

Въз основа на АУАН е издадено процесното наказателно постановление, с което на касатора на основание чл.290, ал.9, т.2, пр.второ от ЗПФИ са наложени две имуществени санкции в размер на по 10 000 лв. за две нарушения по чл.26, §1, ал.1, във вр. с §2, ал.1, б.„в“ от Регламент (ЕС) 600/2014. Отчетена е повторността на нарушенията, с оглед предишно НП № Р-10-557/02.07.2021 г. (влязло в законна сила на 07.07.2022 г.), с което касаторът е наказан за същото по вид нарушение.

От правна страна съставът на СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, включително във връзка с описание на нарушенията съгласно чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл. 34 ЗАНН. Намерил е за доказано

осъществяването на посочените нарушения на чл.26, параграф 1, ал.1 от Регламент (ЕС) 600/2014. Решаващият съд не е намерил основание за приложение на чл. 28 ЗАНН, с оглед наличието на повторност, периода от време, в който не е отстранено всяко едно от нарушенията, и с оглед целите, които защитава ЗПФИ, а наложените минимални имуществени санкции – за съответни на тежестта на нарушенията.

При извършената служебна проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, настоящата инстанция намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно постановено при съответствие с материалния закон, като съображенията за това са следните:

Правилно районният съд е приел за установена описаната фактическа обстановка. Установено е по делото, че касаторът е лицензиран инвестиционен посредник, чиято дейност подлежи на проверка и контрол от страна на КФН. В това си качество и по силата на вменената за нарушена норма на чл.26, параграф 1, ал.1 във вр. с параграф 2, ал.1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 600/2014 за посредника е възникнало задължение за докладване на сделки с финансови инструменти, като представи пред КФН пълен и прецизен отчет за тези сделки възможно най-бързо и не по-късно от края на следващия работен ден. Посоченото задължение се прилага по отношение на финансовите инструменти, когато базовият инструмент е индекс или кошница, включваща финансови инструменти, търгувани на място на търговия. Понятието „Място на търговия“ е определено в член 4, параграф 1, точка 24 от Директива 2014/65/ЕС, като означава регулиран пазар, МСТ или ОСТ. „Многостранна система за търговия“ или „МСТ“ означава многостранна система, организирана от инвестиционен посредник или пазарен оператор, която обединява многобройни интереси на трети лица за покупка и продажба на финансови инструменти - в рамките на самата система и в съответствие с нейните недискреционни правила - по начин, който води до сключването на договор. „Организирана система за търговия“ или „ОСТ“ означава многостранна система, която не е регулиран пазар или МСТ и в която многобройни интереси на трети лица за покупка и продажба на облигации, структурирани финансови продукти, квоти за емисии или деривати могат да взаимодействат в системата по начин, който води до сключването на договор. Безспорно е в случая, че са сключени посочените в АУАН и НП сделки, както и факта, че същите са не са докладвани в срока по чл.26, параграф 1, ал.1 от Регламента – съответно на 18.07.2022 г. и 28.10.2022 г.

Неоснователно е възражението на касатора, че в издаденото наказателно постановление не е доказан безспорно фактът на нарушението. Ясно и точно е определено задължението на касатора за докладване на сделките, като правилно административнонаказващият орган е приел, че за посочените две сделки посредникът има задължение да представи пълен и прецизен отчет за същите сделки. В оспореното НП достатъчно ясно и конкретно са описани нарушенията и обстоятелствата, при които са извършени, така че жалбоподателят да може да реализира в пълнота правото си на защита. Неоснователно е и възражението, направено от касатора, относно това, че КФН не е изследвала кои длъжностни лица са отговорни, съобразно разпределението на функции в инвестиционния посредник, за навременното и пълно докладване на сделките към комисията. Такова задължение за индивидуализация на отговорното длъжностно лице не се намира в закона, като безспорно „Карол“ АД като инвестиционен посредник има задължение за да представя отчет за сключените от него сделки с финансови инструменти.

Правилен и обоснован е и изводът на Софийския районен съд, че нарушението е осъществено при условията на повторност. Налице е административно наказване с НП №Р-10-557/02.07.2021 г., което е влязло в сила на 07.07.2022 г., за извършени две нарушения по чл.26, §1, ал.1, във вр. с §2, ал.1, б. „ а“ от Регламент (ЕС) 600/2014, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, по смисъла на § 1, т.63 от ДР на ЗПФИ.

Касационната инстанция напълно споделя мотивите на решаващия съд за липса на основание за приложение на чл. 28 ЗАНН, тъй като установените нарушения на чл.26, §1, ал.1, във вр. с §2, ал.1, б.“в“ от Регламент (ЕС) 600/2014 не разкриват по-ниска степен на обществена опасност от идентични нарушения от същия вид.

По изложените съображения и като е достигнал до идентични правни изводи, СРС е постановил правилно решение, което на основание чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касационната жалба искане за присъждане на разноски, съдът приема, че на последния се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XXI-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1898 от 22.04.2024 г. по нахд № 12165/2023 г. на СРС, НО, 132-ри състав.

ОСЪЖДА ИП „Карол“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“, [улица], да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: